

Za večino predstavnikov mlade generacije makedonskih pesnikov, ki jih skušamo predstaviti v tem kratkem izboru, je še zlasti značilno poudarjeno zanimanje za tradicijo, za preteklost svoje dežele, za njene mite in legende kakor tudi pristno doživljanje rodne zemlje, njenega podnebja in pejzaža. Spet so stopile v ospredje preokupacije s socialno vsebino, in to predvsem pri pesnikih, rojenih na vasi, ki se niso mogli osvoboditi travme lakote in revščine iz zgodnjega otroštva in daljnih zvokov pečalbarskih melodij, razsutih po mnogih makedonskih krajih. K vsem tem motivom so se mladi pesniki obračali z veliko dramatičnosti, z močno senzibilnostjo in z zanosnim navdušenjem nad domačim krovom. Številne podobe in značilne oznake makedonske zemlje so našle svoj najpopolnejši in najzvestejši izraz prav med pesniki te generacije. Omamni čar za te mlade pesnike je pomenila tudi neizčrpna, čudežna makedonska folklor, ki so jo — naslanjajoč se na dragocene dosežke nekaterih predstavnikov starejše in srednje generacije, pa tudi svojih daljnih pesniških predhodnikov: Konstantina Miladinova in Koče Racina — motivno in izrazno mojstrsko izkoristili. Pa vendar se ta generacija ni vsebinsko docela izčrpala edinole v zanimanju za objektivne, kolektivne teme. Čim bolj se približujemo sedanjemu trenutku in čim jasneje se razkrivajo individualna pota njenih protagonistov, tem širše in tem globlje usmerja ta generacija poglede k sebi in k svojim eksistenčnim problemom in se pogloblja v večno skrivnost posameznikovega bivanja.

Aleksandar Spasov

ANATOMIJA CVETA

Atanas Vangelov

Ko sta sonce in pomlad
 (iz nuje ali bogve česa)
 zapisala na drevo cvetove
 je iznenada
 priletela ptica
 zaradi nečesa svojega